

1. jun. 1975

FAKTA

Dato:

1. jun. 1975

Sidetæl:

Notes 75 bd 4 s. 23-31

- lige dør. L.H. lader det,
for nu al tid bearbejde
Så danne kunsten på min
egen måde.
Hvis man derimod forstår
sig selv for at følge så dan-
ne ideer er det en hindring
i ikke at befrugte
L.H. stand som de som
være hvis man hele tiden
holder fast ved sig selv.

Pans. 1-6-75.
For øjeblikket er jeg
træt af og utilfreds med
næsten alt og tænker derfor
i ikke lide at være at stille
spørgsmålet: hvad og
hvor meget kan man
selv gøre for at komme
ud af denne L.H. stand?

Jeg ønsker min L.H. værelse
for at være dem med ideer
- L.H. - hvorfor?
Jeg arbejder hver formiddag
og det er det lidt punkt
hvor jeg befinder mig bedst.
Resten af dagen læser jeg
og det er også stort set
helt i orden. Den gamle
L.H. sover jeg L.H. midt på
læser også - ser fjernsyn
for jeg simpelthen ikke
ved hvad jeg ellers skal
lære mig til.
Det er utilfredsstillende
at så stor del af ens
tid består i at få den
L.H. at gå, derfor kommer
at jeg også er temmelig
utilfreds (nu!) med at være
i stand og i denne lighed
og mit og Bortals forhold er

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

et dybt luf.
Der er primært lig mass-
af andre ting som jeg er
interesseret i, men som
jeg heldigvis har glemt
lige i øjeblikket.
Det specielle mål jeg stæ-
er: hvad man som yngre
ser for at andre derne
i et bestemt situation?
Hvad det f.eks. var at
jeg efterhånden er så iso-
leret fra omgang med
andre mennesker der betor-
ker at de daglige omgør-
heder fulder mere i øjeblikket
f.eks. man føler at selv
man har svært ved at
de f.eks.
Jeg mi indrømme at jeg
ofte tænker på hvor helt
anledes det ville være at
bo i Danmark, hvordan
jeg har nemt ved at ville
på mere menneskelig kontakt.
Så er en f.eks. i såvel
tilværelse ville (bl.a. af
sprog mæssige årsager), ikke
være så forful i sin isola-
-tion som her.
Man - der er jeg stadig
dette, men der er ved Dan-
mark at det er et parvins-
-hul, et lille landstrøm som
-f.eks. hvor alle kender
alle og hvor alle omgør
sig opad hinanden.
Jeg trives overvejende
stærkt på at jeg kunne
holde ud at bo i Dan-
-mark. Så en ændring i
den retning er for øjeblikket
-værd ikke at betale.
Derimod tror jeg det er

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

med venligt at flytte på
den re. leg. hnd - på Pans
i det hele taget - og holder
hør (spezielt Søjlm.) her
hvert sin tid og har
ikke mere at give mig.
Det er et allerede for
længt afsluttet kapitel.
Jeg ved ikke om jeg
kan holde ud at bo
på landet i Søjlparken,
men det er i hvert fald
en forandring som bør
forsøges.
Men - de andre ting?
Det er en kendsgerning
at jeg befinder mig
bedst når jeg arbejder -
hvorfor så ikke indvilde
denne arbejdsid?
Der er noget i det hele
at arbejde så meget, da
det for mit vedkommende
resultat i en enorm produkt
-tion som jeg ikke har
nogen anden luse for.
Hvorfor fortrinde arbejdet
med betydelig produkt?
Det er (og har hos mig)
aldrig været det væsentlige
at arbejde - resultatet, altså
produktet, som er en uerstatt
-lig side af sagen - så hvis
man står med en overpro-
-duktion står man som
-hid i den dybtvirkende situation
at man kun lader det
bestå som man (af en
eller anden formodentlig helt
særlig grund) synes er
værd at gøre sit på.
Det står jo ikke skævt
i nogen ~~så~~ for at man
skal gemme alt hvad
man fremstiller - om noget

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

over hovedet.
Mit forhold til begrebet
produktion udspringer af
min forestilling om at
fungere som professionel
kunstner der altid står
parat til at kunne
smelte en udstilling
op - men sådan for-
holder det sig i realiteten
jo støttilde med mig
der tillige marked for
værdi over ~~for~~ har jo
i mit besvær med at
forsøge. Dette marked er
jo ude af landets kunst-
leve brød, nogle ambitioner.
Kan det, lige tilfødsstille,
der kunne kun en
aktiv deltagelse i det
internationale kunstliv
men da dette står helt
udenfor mine midler.

forblive det en ren utopi
som jo, lige kun alle-
der, stille i relation til
min daglige liv som hed
- der kun det kun være
selve arbejdet der er det
centrale og dominerende.
Det ville være en trykkelig
dag for mig hvis det
kunne blive en selvstøje-
lig realitet at arbejde
sobre det øjeblik hvor
jo, problemet er i hele
min kunstneriske aktivitet,
ude af landets alt andet
et på kunstneriske aktivitet.
Det er muligt at en bil-
varelse på landet vok-
pa de så kaldte kultur-
centre vil kunne hjælpe
mig til det. Det kunne
være at en sådan herredse
ville bringe en bil ~~til~~

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Kun at beskæftige sig med
hvad der var i alderst
-lig (som els - inge T.V.
ingen aniser - lidenst
ingen udsbillingsvender -
ingen kunstlids gesser - o.s.v.)
Var jeg for stor om min
isolation må jeg indrøm-
me at jeg tog forlignelse
på mit seksual liv - som
en ikke eksisterende, og når
jeg tænkte på Danmark
var der også i retning af
at min livs historie var for
enkelte at finde en
seksual partner og større
end her hvor de simpelt
- her er det muligt.
Jeg føler dette ikke at
have et seksual liv som
et søn, måske i det i
den daglige tilværelse så
dog i ~~hvert~~ happy life pre-
-vorne periode.
Der findes mennesker som
lever i frivilligt celibat,
der kan lade sig gøre.
Jeg lever i et frivilligt celi-
bat, hvorfor gør det
mig?
Jeg har altid haft et
frivilligt seksual liv -
men lad det blive i denne
begrænsning.
Jeg har en af de spontane
trang til kærlighed som var
- det er ikke det at
i det blev en frelse,
men en ren biologisk drift
et libido. Det for mig som
sagt slutteligt tilfredsstillende.
Det er en kendsgerning
som der, i hvert fald i min
nuværende situation, ikke er
nogen grund til at gøre ved. Hvor

meget behøver det min
tilværelse i sin helhed -
behøver det noget?
For man kunne jo godt
prøve at se det fra den
sagsside at det er
en indbildning at det
skulle have den afpøt-
gende betydning som
man selv om det har
-er det.

Selvfulgt kan man
(og man kan formentlig vil)
leve resten af sine dage
uden et seksualliv eller
en der huserne og alder
for sig selv men måske da må
man spørge sig selv om
om i det hele taget om man
-er af sig selv vil give
sig ind i det i ens al-
-men bevidsthed?
Ja har jo et at det
for mig behøver en for-

-førelse af min indstilling
og minne voldsfølelse.
Ja ved godt at indstille-
len i det indstillelse
er en konvention, en slægt
monde prædiker man sig
-men for ved i det at be-
-træffe sig som mon
hvis man i det har et
seksualliv.

Min indstilling følelse og
indstillingen kan man af
at man er sig det indstille-
i det at have noget seksual
-liv og den bevidsthed
følelse man ikke indstille
færdig sig selv det skal
Selvfulgt ved man godt
at i den kan se på en
hvor meget eller hvor lidt
man behøver - man man
ved det selv og det er nok
lidt at gøre en indstilling.
(Da man man spørge
hvorfor fanden man skal

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

være så lille).
Det er den re bevidsthed
om at hvis ens be-
-jeller de andre mænd
vilde at man ikke
knappe de så ville de
ende en for at være
mindre vordt en der ikke
var i stand til at til-
-føle de kvinderne altså
ikke en sig selv mand.
Det er den rent høn-
-dionelle side at spørgs-
-malet som egentlig er
uanset by følelser man
alene ved at opmærksomme
dons med dem der de kan-
-ne indse dens tabelyk.
Et væsentligt spørgsmål
er hvad man kan på
selvsualt vil hjælpe for
en person til.
Hvis vi ser bort fra den
helt naturlige sporene
hæng til kontakt med en
kvinde, så er meget af ~~set~~
sagnet hos mig dommed
af dette krav om at ville
bedste, at ville være i
min mors arme, finde
besluttede i selvsualt.
Oftest vil kalder jeg den re
følelse for mig selv
(dog ikke med så stor
vigt som for ham): hvorfor
er der ingen kvinder der
vil elske mig - hvorfor
bliver ingen forelsket i
mig - hvad gør der
hård og forelsket sig i alle
andre mænd, er jeg ikke
- b) i ikke vordt at elske
er-d) ja så mindre vordt?
Ja måske kræfter
indstødt eller bevidsthed
at jeg aldrig har været
i en aktivitet til at nogen

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Kjinde skulle elske mig,
aldrig gøre mig umage
for at blive elsket.
Det is i virkeligheden blot,
måske ubevidst forløst,
at jeg fortvivlede i
min presset skæl
mødte hinanden som
kommer ~~at~~ mig og elsker.
mig på sit i min hvid.
7. januar. Det er nok
den forestilling som fæ-
mer selvsagt over kraf-
-tens - dette at is og
vil voldtages d. v. s. ved
hinanden, hvorved hinanden
så blive munden - måske
en ubevidst homoseksuel
Det er det der giver
mig - dette at hinanden
i alle kan mere af sig selv,

mere end selve savnet af
den selvsatte akt, den er
det selv fulgt i beklægt
at være friden, men det
kan lade sig gøre.
Hvis ~~den~~ savnet af
denne akt i stedet for
ubevidst så ville man
gøre noget, by meget hvad,
for at hjælpe det.
Det er med andre ord ikke
ubevidst nok, hvilket
højst gør den oversteende
med ledning af savnets
kravet.
Det der styrer kjinde-
væb på mig er så klart
at de rent instinktivt
kan føle at de skal
være mand og is kjinde
og det reagerer de naturligt
på. Det kan man derfor byde

pi. at det j. bevidner
mit selskabs navn i sin
biologiske form, ikke er så
stort som mit navn om
at blive et sket.
Det er pi. hile at imise
at disse to linier ikke
er i den liste og for det
ene (travet på karkylud)
forbrænder man det andet
(den selskabs allehinde)
ikke blive til fædsstillet.

Dans 2-6-75.

Bodil er rejst idag.
Udover at j. folk m.
ret trist ved at være
høt alene er j. smalt, så
vandt h. hendes rejse
pen og tilbage at j.

ikke skænke det større
tænke. Man - det for m.
h. at føle at de er
et eller andet navn som
gult ved vores forhold.

Der mangler det som j.
betegner fællesskab, men
som er noget langt mere
nuværende end hvad andet
at mundtlig det ligger.

Vi især os begge for
på hinanden j. og min
kunst, Bodil, sine små
gule møl, sin gule karkylud
og en i fællesskab (hust-
fuld med vores fælles
tilværelse) og børn og børne-
børn.

Vi kan godt have det
hyggeligt sammen, men vi
er i urolighed, ikke
sammen.

Det er ikke her formået